

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.III.21.918/2012/4.szám

A Kúria a Popgyákunik & Bozzay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Popgyákunik Péter ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Hollósy Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szombathelyi Városi Bíróság előtt 17.P.20.394/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Szombathelyi Törvényszék 6.Pf.20.704/2011/8. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 53. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 203.500 (kétszázháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. április 11-én közlekedési balesetet szenvedett, amelynek következtében jobboldali sípcsont térdízületi vég törését, kül- és belboka törését, a környező lágy részek bevérzését és zúzódását szenvedte el. A sérülések miatt a jobb bokaízület jelentős fokú deformitása, mozgáskorlátozottsága, funkció beszűkülése következtében maradandó fogyatékoság alakult ki. A baleset okozója az alperesnél rendelkezett kötelező felelősségbiztosítással. A felperes részére a bejelentett kárigénye alapján az alperes összesen 1.543.662 forintot fizetett ki, amelyből 1.500.000 forint a maradandó fogyatékoság miatti nem vagyoni kártérítés volt.

A felperes keresete a további vagyoni és nem vagyoni károk megtérítésére irányult.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperest 4.393.015 forint és ennek a 2006. április 11-től járó törvényes mértékű késedelmi kamata, továbbá 2011. július 1-jétől havi 19.640 forint járadék megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság az alperes helytállási kötelezettségét a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére, 345. §-ának (1) bekezdésére, 346. §-ának (1) bekezdésére és a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról szóló, korábban hatályos 190/2004. (VI.8.) Korm. rendeletre hivatkozással állapította meg. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes további 2.500.000 forint nem vagyoni kártérítésre, jövedelemveszteség címén 900.000 forintra, mezőgazdasági kisegítői munkadíj és kiesett mezőgazdasági termékek értéke címén 875.175 forintra, 2011. július 1-jétől havi járadékként 19.640 forintra tarthat igényt azzal, hogy a 2011. július 1-jéig lejárt elmaradt járadék összege 117.840 forint.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperes által a felperesnek fizetendő összeget 2.310.363 forintra és ennek az elsőfokú ítéletben írt kamatára, a 2011. július 1. napjától fizetendő havi járadékot pedig 13.480 forintra szállította le és ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítési összeget eltúlzottnak tartotta, álláspontja szerint 3.000.000 forint áll arányban az elszenvedett hátrányokkal, ezért ezen a címen az alperes 2.500.000 forint helyett további 1.500.000 forint megfizetésére köteles. A jövedelemveszteség címén igényelt 900.000 forint megfizetésére az alperes nem köteles, mert az igény alapjául megjelölt szerződést nem a felperes kötötte, hanem a B. Bt., amelynek kültagja volt. A betéti társaság árbevétele elmaradt haszonként kártérítés címén nem állapítható meg, a felperest megillető tiszta jövedelem az az elmaradt haszon, amelyet igényelhetett volna, ezt azonban megfelelően nem bizonyította. A mezőgazdasági tevékenységgel összefüggő kár mértékét a másodfokú bíróság 810.363 forintban, a havi járadékot pedig 13.780.000 forintban határozta meg, mert a felperes 2009. és 2010. évre a kiesett termény értékének megtérítésére nem jogosult, erre az időszakra csak fűgondozásra és nem termény gondozására vett igénybe kisegítőt is.

A felperes felülvizsgálati kérelme az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntés meghozatalára irányult. A felülvizsgálati kérelem szerint a Kúriának azt kell vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes körű-e és a bíróság a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte-e. A másodfokú bíróság a felperes szerint tévedett, amikor az orvosszakértői vélemény alapján azt a következtetést vonta le, hogy a felperes egészségi állapotának romlásában a sorsszerű megbetegedései is szerepet

játszottak a balesetből eredő problémák mellett. A felperes szerint a balesetből származó elváltozások, a mozgáskorlátozottság súlyosbította a sorsszerű megbetegedéseket, ezt a másodfokú bíróság éppen ellenkezőleg értékelte, ezért jogszabálysértő volt az a döntése, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét csökkentette.

Tévedett azzal is a másodfokú bíróság, hogy a jövedelemveszteség iránti keresetet azért tartotta alaptalannak, mert a 900.000 forint a felperest nem illette volna meg mint tiszta jövedelem. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú mellékletének 6.1.c. pontját, amelynek alapján a jövedelempótló kártérítés után a felperesnek személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége keletkezett volna, amelyet önbevallással kell teljesítenie. Ezt meghaladóan a jövedelmet egészségügyi hozzájárulási kötelezettség is terheli az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 2. §-a, és 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat vitatta.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott része a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntés meghozatalát kérte, ezzel a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítéletet megváltoztató rendelkezéseit támadta, kérelmeinek részletes indokait azonban csak a nem vagyoni kártérítés és a jövedelemveszteség címén előterjesztett keresetet elutasító döntés tekintetében terjesztette elő. Ebből következően nem volt megállapítható, hogy a mezőgazdasági tevékenységgel összefüggő igények, a 2011. július 1-jétől fizetendő havi járadék leszállítása tekintetében a jogerős ítéletet milyen okból és milyen jogszabály alapján tartja jogszabálysértőnek.

A nem vagyoni kártérítés alapjául szolgáló nem vagyoni hátrányokat, a felperes személyhez fűződő jogainak sérelmét, életminőségének a balesettel összefüggő változásait a bíróság a jogerős ítéletben a szükséges bizonyítás lefolytatása után, a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével megalapozottan állapította meg. A Ptk. 355. §-ának (4) bekezdése alapján a nem vagyoni kárpótlást a bíróságnak úgy kell meghatároznia, hogy alkalmas legyen a nem vagyoni hátrányok csökkentésére, illetőleg kiküszöbölésére. A másodfokú bíróság arra helyesen utalt, hogy a felperes egészségi állapotváltozásának elbírálása során nem hagyhatók figyelmen kívül a baleset előtt már meglévő betegségei. A

másodfokú ítélet indokolása tartalmazza a kiegészítő szakértői vélemény megállapításait a körben, hogy a felperes sorsszerű megbetegedéseit a balesetből eredő elváltozások mennyiben érintik. Az azonban nem volt megállapítható, hogy a nem vagyoni kártérítés leszállításához a szakvélemény téves értékelése vezetett. A másodfokú bíróság részletezte a figyelembe vett tényeket, így a baleset előtti betegségeket, a felperes életkorát és a károsodáskori ár- és értékviszonyokat. A figyelembe vehető összes nem vagyoni hátrány alapján a jogerős ítéletben meghatározott nem vagyoni kárpótlás helytálló, annak felemelésére alapot adó jogszabálysértés nem állapítható meg.

A jövedelemveszteség iránti igényt elutasító jogerős döntés a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő. Nem annak volt ugyanis jelentősége, hogy a kért összeg után a felperesnek keletkezik-e jövedelemadó fizetési kötelezettsége, illetőleg egészségügyi hozzájárulás terhelte-e. Az elutasítás indoka egyrészt az volt, hogy a jövedelemveszteség alapjául megjelölt ügynöki szerződés kapcsán jövedelmet csak a Bt. szerezhett volna. Az engedményezésre is tekintettel a felperes pedig csak elmaradt haszon megtérítésére tarthatott igényt, ennek mértékét azonban a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította. A betéti társaság árbevétele elmaradt haszonként kártérítésként nem is lett volna érvényesíthető. Mindezekre tekintettel az elutasító jogerős döntés nem jogszabálysértő.

A kifejtettek alapján a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megtérítésére, míg a felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. április 24.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő
HM